370R1251

Ἀριθ. N 142/24 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 30.6.70

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1251/70 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 29ης Ἰουνίου 1970

περί τοῦ δικαιώματος τῶν ἐργαζομένων νά παραμένουν στήν ἐπικράτεια Κράτους μέλους μετά τήν ἄσκηση σ' αὐτό ὁρισμένης ἐργασίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 48, παράγραφος 3 ὑπό δ), καί τό ἄρθρο 2 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου,

τή γνώμη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου(1),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, ὁ Κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1612/68 τοῦ Συμβουλίου τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1968(2), καί ἡ Ὁδηγία 68/360/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1968(3), ἔχουν καταστήσει δυνατή μέ σειρά μέτρων προοδευτικῆς πραγματοποιήσεως τήν ἐξασφάλιση τῆς ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐργαζομένων· ὅτι τό δικαίωμα διαμονῆς, πού ἔχουν ἀποκτήσει οἱ πραγματικά ἐργαζόμενοι, συνεπάγεται κατ' ἀνάγκη τό δικαίωμα πού ἀναγνωρίζεται ἀπό τή συνθήκη στούς ἐν λόγω ἐργαζομένους νά παραμένουν στό ἔδαφος Κράτους μέλους καί μετά τήν ἄσκηση σ' αὐτό ὁρισμένης ἐργασίας· ὅτι πρέπει νά καθορισθοῦν οἱ ὅροι ὑπό τούς ὁποίους δύναται νά ἀσκηθεῖ τό δικαίωμα αὐτό·

ὅτι οἱ ἐν λόγω κανονισμός καί ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου περιέχουν τίς κατάλληλες διατάξεις ὅσον ἀφορᾶ τό δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων νά παραμένουν στό ἔδαφος Κράτους μέλους μέ τόν σκοπό νά ἀσκοῦν ἐκεῖ ὁρισμένη ἐργασία· ὅτι τό δικαίωμα παραμονῆς, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 48 παράγραφος 3 ὑπό δ) τῆς συνθήκης, ἑρμηνεύεται κατά συνέπεια ὡς τό δικαίωμα τοῦ ἐργαζομένου νά διατηρεῖ τήν κατοικία του στό ἔδαφος Κράτους μέλους ὅταν παύει νά ἀσκεῖ ἐκεῖ ἐργασία·

ὅτι ἡ κινητικότης τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ στήν Κοινότητα συνεπάγεται τήν δυνατότητα τῶν ἐργαζομένων νά ἀσκοῦν ἐργασίες σέ διάφορα Κράτη μέλη διαδοχικῶς χωρίς ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ νά περιέρχονται σέ μειονεκτική θέση·

ὅτι πρέπει, κατ' ἀρχή νά ἐξασφαλισθεῖ στόν ἐργαζόμενο πού διαμένει στό ἔδαφος Κράτους μέλους, τό δικαίωμα παραμονῆς στό ἔδαφος αὐτό ὅταν παύει νά ἔχει ἐκεῖ ἀπασχόληση λόγω συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας συνταξιοδοτήσεως ἤ λόγω μόνιμης ἀνικανότητος πρός ἐργασία· ὅτι τό δικαίωμα αὐτό πρέπει ἐπίσης νά ἐξασφαλισθεῖ στόν ἐργαζόμενο ὁ ὁποῖος, μετά ἀπό ὁρισμένη περίοδο ἀπασχολήσεως καί διαμονῆς στό ἔδαφος Κράτους μέλους ἀπασχολεῖται ὡς μισθωτός στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ἐνῶ διατηρεῖ ἀκόμα τήν διαμονή του στό ἔδαφος τοῦ πρώτου·

ὅτι προκειμένου νά καθορισθοῦν οἱ προϋποθέσεις γιά τή θεμελίωση τοῦ δικαιώματος παραμονῆς, πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη, οἱ λόγοι πού προκάλεσαν τήν παύση τῆς δραστηριότητας στό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους περί τοῦ ὁποίου πρόκειται, ἰδίως δέ ἡ διαφορά μεταξύ τῆς συνταξιοδοτήσεως, κανονικοῦ καί προβλεπτοῦ πέρατος τοῦ ἐπαγγελματικοῦ βίου, καί τῆς ἀνικανότητας πρός ἐργασία ἡ ὁποία συνεπάγεται πρόωρη καί ἀπρόβλεπτη παύση τῆς δραστηριότητας· ὅτι πρέπει νά καθορισθοῦν εἰδικές προϋποθέσεις ὅταν ἡ παύση τῆς δραστηριότητας εἶναι συνέπεια ἀτυχήματος ἐργασίας ἤ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας ἤ ὅταν ὁ/ἡ σύζυγος τοῦ ἐργαζομένου εἶναι ἤ ὑπῆρξε ὑπήκοος τοῦ Κράτους μέλους περί τοῦ ὁποίου πρόκειται·

ὅτι ὁ ἐργαζόμενος, ὁ ὁποῖος ἔχει φθάσει στό τέλος τοῦ ἐπαγγελματικοῦ του βίου, πρέπει νά ἔχει στή διάθεσή του ἐπαρκή χρόνο γιά νά ἀποφασίσει ποῦ ἐπιθυμεῖ νά ὁρίσει τήν ὁριστική του διαμονή·

ὅτι ἡ ἄσκηση τοῦ δικαιώματος παραμονῆς ἀπό τόν ἐργαζόμενο συνεπάγεται τήν ἐπέκταση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ στά μέλη τῆς οἰκογενείας του· ὅτι σέ περίπτωση θανάτου τοῦ ἐργαζομένου κατά τήν διάρκεια τοῦ ἐπαγγελματικοῦ του βίου, ἡ διατήρηση τοῦ δικαιώματος διαμονῆς πρέπει ἐπίσης νά ἀναγνωρίζεται στά μέλη τῆς οἰκογενείας του καί νά ἀποτελεῖ ἀντικείμενο εἰδικῶν προϋποθέσεων·

ὅτι τά πρόσωπα στά ὁποῖα ἐφαρμόζεται τό δικαίωμα παραμονῆς πρέπει νά ἀπολαύουν ἴσης μεταχειρίσεως μέ τούς ἡμεδαπούς ἐργαζομένους πού ἔχουν παύσει τήν ἐπαγγελματική τους δραστηριότητα,

(1) ΕΕ ἀριθ. A 65 τῆς 5.6.1970, σ. 16.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 257 τῆς 19.10.1968, σ. 2.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 257 τῆς 19.10.1968, σ. 13.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται ἐπί τῶν ὑπηκόων Κράτους μέλους πού εἶχαν ἀπασχόληση ὡς μισθωτοί ἐργαζόμενοι στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, καθώς καί στά μέλη τῆς οἰκογενείας τους, ὅπως καθορίζονται στό ἄρθρο 10 τοῦ Κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1612/68 τοῦ Συμβουλίου περί τῆς ἐλεύθερης κυκλοφορίας τῶν ἐργαζομένων στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρο 2

1. Ἔχει τό δικαίωμα μονίμου παραμονῆς στό ἔδαφος Κράτους μέλους:

α) Ὁ ἐργαζόμενος ὁ ὁποῖος, κατά τή στιγμή πού παύει τήν δραστηριότητά του, ἔχει συμπληρώσει τήν προβλεπόμενη ἀπό τή νομοθεσία τοῦ κράτους αὐτοῦ ἡλικία πρός συνταξιοδότηση λόγω γήρατος καί ὁ ὁποῖος εἶχε σ' αὐτό ἀπασχόληση κατά τήν διάρκεια τῶν 12 τελευταίων μηνῶν τουλάχιστον καί ἔχει δέ διαμείνει συνεχῶς ἐκεῖ περισσότερο ἀπό τρία ἔτη·

β) Ὁ ἐργαζόμενος ὁ ὁποῖος ἔχοντας διαμείνει συνεχῶς στό ἔδαφος τοῦ Κράτους αὐτοῦ περισσότερο ἀπό δύο ἔτη, παύει νά ἔχει ἐκεῖ μισθωτή ἀπασχόληση λόγω μόνιμης ἀνικανότητας πρός ἐργασία. Ἄν αὐτή ἡ ἀνικανότης εἶναι συνέπεια ἀτυχήματος ἐργασίας ἤ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας πού παρέχουν δικαίωμα συντάξεως πληρωτέας ἐν ὅλω ἤ ἐν μέρει ἀπό φορέα τοῦ Κράτους αὐτοῦ, ἡ προϋπόθεση διαρκείας διαμονῆς δέν ἀπαιτεῖται·

γ) Ὁ ἐργαζόμενος ὁ ὁποῖος, μετά τριετή συνεχή ἀπασχόληση καί διαμονή στό ἔδαφος τοῦ κράτους αὐτοῦ ἀποκτᾶ ἀπασχόληση ὡς μισθωτός στό ἔδαφος ἄλλου Κράτους μέλους, ἐνῶ διατηρεῖ τή διαμονή του στό ἔδαφος τοῦ πρώτου Κράτους ὅπου ἐπιστρέφει, κατά κανόνα καθημερινά ἤ τουλάχιστον μία φορά τήν ἑβδομάδα.

Οἱ περίοδοι ἀπασχολήσεως πού ἐπραγματοποιήθησαν κατ' αὐτόν τόν τρόπο στό ἔδαφος τοῦ ἄλλου Κράτους μέλους θεωροῦνται γιά τήν ἀπόκτηση τῶν δικαιωμάτων πού προβλέπονται στίς περιπτώσεις α) καί β) ἀνωτέρω, ὅτι ἔχουν πραγματοποιηθεῖ στό ἔδαφος τοῦ Κράτους διαμονῆς.

2. Οἱ προϋποθέσεις διαρκείας διαμονῆς καί ἀπασχολήσεως πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 ὑπό α) καί ἡ προϋπόθεση διαρκείας διαμονῆς πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1 ὑπό β) δέν ἀπαιτοῦνται ἄν ὁ/ἡ σύζυγος τοῦ ἐργαζομένου εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἐν λόγω Κράτους μέλους ἤ ἔχασε τήν ἰθαγένεια τοῦ Κράτους αὐτοῦ λόγω τοῦ γάμου του μέ τόν ἐργαζόμενο αὐτόν.

Ἄρθρο 3

1. Τά μέλη τῆς οἰκογενείας ἐργαζομένου, τά ἀναφερόμενα στό ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τά ὁποῖα κατοικοῦν μαζί μέ αὐτόν στό ἔδαφος Κράτους μέλους, ἔχουν τό δικαίωμα νά παραμείνουν ἐκεῖ μονίμως, ἄν ὁ ἐργαζόμενος ἔχει ἀποκτήσει τό δικαίωμα παραμονῆς στό ἔδαφος τοῦ Κράτους αὐτοῦ σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2, ἀκόμα καί μετά τόν θάνατό του.

2. Ἄν ὁ ἐργαζόμενος ἀποθιώσει κατά τή διάρκεια τοῦ ἐπαγγελματικοῦ του βίου καί πρίν ἀποκτήσει τό δικαίωμα παραμονῆς στό ἔδαφος τοῦ ἐν λόγω Κράτους, τά μέλη τῆς οἰκογενείας του ἔχουν τό δικαίωμα νά παραμείνουν ἐκεῖ μονίμως ὑπό τόν ὅρο:

— ὅτι ὁ ἐργαζόμενος κατά τό χρόνο τοῦ θανάτου του εἶχε διαμείνει στό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους αὐτοῦ ἐπί δύο τουλάχιστον ἔτη·

— ἤ ὅτι ὁ θάνατός του ὀφείλεται σέ ἀτύχημα ἐργασίας ἤ ἐπαγγελματική ἀσθένεια·

— ἤ ὅτι ὁ/ἡ ἐπιζῶν σύζυγος εἶναι ὑπήκοος τοῦ Κράτους διαμονῆς ἤ ἔχει χάσει τήν ἰθαγένεια τοῦ Κράτους αὐτοῦ λόγω τοῦ γάμου του μετά τοῦ ἐργαζομένου αὐτοῦ.

Ἄρθρο 4

1. Ἡ συνεχής διαμονή, πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 καί στό ἄρθρο 3 παράγραφος 2, δύναται νά πιστοποιηθεῖ μέ κάθε ἀποδεικτικό μέσο ἐν χρήσει στή χώρα διαμονῆς. Δέν θίγεται ἀπό προσωρινές ἀπουσίες πού δέν ὑπερβαίνουν στό σύνολό τους τούς τρεῖς μῆνες κατ' ἔτος, οὔτε ἀπό ἀπουσίες μεγαλύτερης διάρκειας πού ὀφείλονται στήν ἐκπλήρωση στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων.

2. Οἱ περίοδοι ἀκουσίας ἀνεργίας καί οἱ ἀπουσίες λόγω ἀσθενείας ἤ ἀτυχήματος, δεόντως βεβαιούμενες ὑπό τοῦ ἁρμοδίου γραφείου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, θεωροῦνται ὡς περίοδοι ἀπασχολήσεως κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1.

Ἄρθρο 5

1. Γιά τήν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος παραμονῆς, ὁ δικαιοῦχος ἔχει στή διάθεσή του προθεσμία δύο ἐτῶν ἀπό τό χρονικό σημεῖο κατά τό ὁποῖο γεννᾶται τό δικαίωμα, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1 ὑπό α) καί β) καί τοῦ ἄρθρου 3. Κατά τό διάστημα αὐτό δύναται νά ἐγκαταλείπει τό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους χωρίς νά θίγεται τό δικαίωμα αὐτό.

2. Καμμία διατύπωση δέν ἀπαιτεῖται ἀπό τόν δικαιοῦχο γιά τήν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος παραμονῆς.

Ἄρθρο 6

1. Οἱ δικαιοῦχοι τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἔχουν δικαίωμα ἀδείας διαμονῆς ἡ ὁποία:

α) ἐκδίδεται καί ἀνανεοῦται δωρεάν ἤ ἀντί καταβολῆς ποσοῦ πού νά μήν ὑπερβαίνει τά τέλη καί φόρους τά πληρωτέα ἀπό τούς ἡμεδαπούς γιά τήν ἔκδοση ἤ τήν ἀνανέωση τῶν δελτίων ταυτότητος·

β) πρέπει νά ἰσχύει γιά τό σύνολο τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους μέλους πού τήν ἔχει ἐκδώσει·

γ) πρέπει νά εἶναι τουλάχιστο πενταετοῦς ἰσχύος καί αὐτόματα ἀνανεώσιμη.

2. Διακοπές διαμονῆς πού δέν ὑπερβαίνουν τούς 6 συνεχεῖς μῆνες δέν θίγουν τήν ἰσχύ τῆς ἄδειας διαμονῆς.

Ἄρθρο 7

Τό δικαίωμα ἴσης μεταχειρίσεως, πού ἀναγνωρίζεται ἀπό τόν Κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1612/68 τοῦ Συμβουλίου, διατηρεῖται ὑπέρ τῶν δικαιούχων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρο 8

1. Ὁ παρών κανονισμός δέν θίγει τίς νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις Κράτους μέλους οἱ ὁποῖες εἶναι εὐνοϊκότερες γιά τούς ὑπηκόους τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν.

2. Τά Κράτη μέλη διευκολύνουν τήν ἐπάνοδο στό ἔδαφός τους τῶν ἐργαζομένων οἱ ὁποῖοι τό ἔχουν ἐγκαταλείψει ἀφοῦ ἔχουν διαμείνει ἐκεῖ ἐπί μακρό χρονικό διάστημα καί εἶχαν ἐκεῖ ἀπασχόληση, ἐπιθυμοῦν δέ νά ἐπιστρέψουν, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει τήν ἡλικία συνταξιοδοτήσεως ἤ σέ περίπτωση μόνιμης ἀνικανότητας πρός ἐργασία.

Ἄρθρο 9

1. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται, λαμβανομένης ὑπόψη τῆς δημογραφικῆς ἐξελίξεως στό μεγάλο Δουκάτο τοῦ Λουξεμβούργου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Κράτους αὐτοῦ νά καθορίσει διαφορετικές προϋποθέσεις ἀπό ἐκεῖνες πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό γιά τήν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος παραμονῆς στό ἔδαφος τοῦ Λουξεμβούργου.

2. Ἐντός δύο μηνῶν μετά τήν ὑποβολή σ' αὐτήν αἰτήσεως πού παρέχει ὅλες τίς κατάλληλες ἐνδείξεις, ἡ Ἐπιτροπή λαμβάνει αἰτιολογημένη ἀπόφαση.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή κοινοποιεῖται στό Μεγάλο Δουκάτο τοῦ Λουξεμβούργου καί γνωστοποιεῖται στά ἄλλα Κράτη μέλη.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 29 Ἰουνίου 1970.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

Jean REY